

Ved fremsættelsen anførte ministeren bl. a.:

„Loven blev sidst forlænget ved lov af 14. december 1955 og fik gyldighed til udgangen af indeværende kalenderår. Der blev dengang foretaget enkelte ændringer i loven, specielt med henblik på at give adgang til at indbringe ankenævnets afgørelser for domstolene, men i øvrigt gav behandlingen som ved tidligere lejligheder det resultat, at loven i det store og hele blev forlænget uændret.

Vi har ofte her i tinget drøftet spørgsmålet om betimeligheden af mere principielle ændringer i lovens bestemmelser, uden at drøftelserne har ført til større ændringer. Jeg finder, at det resultat, som regeringen og tingets flertal er nået til, under de foreliggende forhold er rigtigt. Vareforsyningsloven har vist sig i den nuværende form at være *et godt grundlag for administrationen* og danner ikke nogen hindring for afviklingen af de bestående ekstraordinære foranstaltninger i det omfang og det tempo, som forholdene tillader dette.

Man kunne naturligvis spørge, om man ikke nu kunne slippe helt af med loven. Spørgsmålet forekommer mig let at besvare. Nationalbankens valutaopgørelse viste medio denne måned en gæld på ca. 230 mill. kr. Selv om dette tal er udtryk for en forbedring i valutastillingen på ca. 225 mill. kr. siden midten af 1955, da virkningen af de valutasanerende forholdsregler begyndte at vise sig, er vor valutastilling i dag dog en sådan, at vi *ikke kan undvære vareforsyningsloven*. Vi har brug for loven som et led i vor valutapolitik, så længe vi ikke har større valutarisk styrke, end vi nu har. Jeg behøver næppe at understrege, at forholdene ude i verden fortsat er præget af en usikkerhed, som ikke kan undgå at indvirke på vore forhold.

Afviklingen af restriktionerne inden for vareforsyningslovens rammer skrider frem i det omfang, det er økonomisk forsvarligt. I denne forbindelse vil jeg gerne nævne den *udvidelse af liberaliseringen*, som har fundet sted, siden loven sidst var til behandling her i tinget. De ærede medlemmer vil huske, at vi den 26. marts i år overførte til den regionale friliste de tekstilvarer, som hidtil har været under deponeringsordningen, hvilket medførte, at liberaliseringsprocenten over for OEEC-landene steg fra 78 til 85, beregnet på grundlag af importen i 1948. Liberaliseringen over for dollarområdet udgør 55 pct. på grundlag af importen i 1953. Her er der ikke sket nogen ændring, siden vareforsyningsloven sidst var til behandling i tinget. På et enkelt område, nemlig for svesker og andre tørrede frugter, er der dog i august truffet bestemmelse om, at bevillinger for import fra dollarområdet frit kan gives.

Regeringen følger stadig udviklingen på disse områder og vil fortsat være opmærksom på, når der foreligger muligheder for en udvidelse af liberaliseringen. Vi er for øjeblikket i handelsministeriet i færd med at undersøge, om vi nu kan gå et skridt videre med dollarliberaliseringen. Jeg behøver vel ikke i øvrigt i denne forbindelse her